

קטעים משיחת ואתחנן תנש"א

- ה. בית ראשון ובית שני הם ב' אופנים-דרגות בביהמ"ק, ויש בזה מה שאין בזה:
- המעלה דבית ראשון – בהתגלות אלקות (מצד העליון), שהי' בו גילוי אלקות בדרגא נעלית יותר מאשר בבית שני, כיון שבבית שני חסרו ה' דברים, ובפרט הארון, "מקום מנוחת השכינה". והמעלה דבית שני – בקביעותו בעולם (מצד התחתון), שהי' גדול מבית ראשון בבנין ובשנים, גדלות במקום (בנין) ובזמן (שנים), גדרי העולם.
- וזהו הפירוש ד"נחמו נחמו", "נחמה בכפלים", "על בית ראשון ועל בית שני" – שביהמ"ק השלישי יהי' גם בית משולש, שיהיו בו המעלות דבית ראשון ודבית שני בתכלית השלימות, וגילוי אלקות בדרגא הכי נעלית, וקביעות בעולם באופן נצחי, וחיבור שניהם יחדיו (שלישי).
- וכיון שב' אופני הנחמה על בית ראשון ועל בית שני מרומזים בהכפל ד"נחמו נחמו" (שב' התיבות שוות ממש) שהו"ע הבל-גבול לאמיתתו (כנ"ל ס"ד) – יש לומר, שגם כפל הנחמה "על בית ראשון ועל בית שני" (אופנים שונים בביהמ"ק) הוא באופן של בלי-גבול לאמיתתו, היינו, שענינו של ביהמ"ק השלישי הוא בלי-גבול, ומצד העדר ההגבלה יש בו השלימות דכל האופנים האפשריים, מצד העליון ומצד התחתון ומצד שניהם יחד, וכל א' מהם באופן של בלי-גבול¹.
- ז. ומזה מובן שבפרשת ואתחנן מודגשת מעלת הכניסה לארץ בתכלית השלימות (שלא היתה ע"י משה כדי שתהי' בה גם המעלה שע"י יהושע) – באופן של בלי-גבול ("נחמו נחמו", "נחמה בכפלים"), כאמור, שמצד העדר ההגבלה ישנה השלימות בכל האופנים ובכל הענינים, ובפשטות – שהכניסה לארץ כיבוש וירושת הארץ היא תיכף ומיד (שלימות בזמן), ובנוגע לכל הארץ כולה (שלימות במקום), לא רק ארץ שבע אומות, אלא גם ארץ קניזי וקדמוני, ארץ עשר אומות, ובאופן ש"כל יושבי עלי" (שלימות בנפש), שכל בני" (כולל גם כל בני" שבכל הדורות שלפנ"ז) יושבים בכל ארץ ישראל כולה², באופן קבוע ונצחי לעד ולעולמי עולמים.
- יב. ויש לומר, שההסתכלות בעניני הגאולה השלישית וביהמ"ק השלישי ("שלשה דברים") פועלת שלימות בכל עניני העבודה שנכללים ב"שלשה דברים" – ג' הקוין דתורה עבודה וגמילות חסדים, שקיומם ע"י ג' הלבושים דמחשבה דיבור ומעשה – שהעבודה אינה באופן של התחלקות, אלא באופן של בלי גבול, ומצד העדר ההגבלה ישנה השלימות בכל הקוין.
- (ובהע' 134 שם): ועד"ז בנוגע ל"סור מרע" – כהמשך המשנה "ואין אתה בא לידי עבירה" – "ואין אתה בא" דייקא, בדרך ממילא, ללא צורך להתעסק בשלילת הרע, ואפילו לא "לידי עבירה", שגם דברים שיכולים להביא לידי עבירה (כמו תאוות היתר) נעשים מושללים בדרך ממילא, מצד ההסתכלות בעניני הגאולה, מעין ודוגמת המעמד ומצב דימות המשיח, כפס"ד הרמב"ם (בסיום וחותרם ספרו "משנה תורה") ש"באותו הזמן . . כל המעדנים מצויין כעפר", "כעפר" דייקא, שאין לו שום חשיבות, כיון ש"לא יהי' עסק כל העולם אלא לדעת את ה' בלבד".

¹ (דהיינו שגם החיבור ביניהם הוא בל"ג). וע"י שיחת ש"פ מטו"מ אות ו' ואילך בענין גאולה רביעית וחמישית, ואוי"ל שרביעית היינו התגלות העצם בכל הג' הקוים, וחמישית היינו העלתו של כל הג' הקוים לבל"ג (ע"ד החידוש דשיחת ש"פ ראה על ש"פ עקב) שלפ"ז כאן מדובר גם בדרגה החמישית.

² וכ"ה בשיחת ש"פ ויחי תשנ"ב אות י', וד"ל:

שיקומו ג' האבות, ויחד עמהם ד' האמהות . . ויחד עמהם כל בני" שבכל הדורות, "הקיצו ורננו שוכני עפר", ועאכו"כ כל בני" שבדורנו (נשמות חיים בגופים חיים ללא הפסק ח"ו בחיים כלל) . .